

En församlingsledare med visioner

Sven Bengtsson under det första decenniet på 2000-talet pastor i Märsta Pingstförsamling, numera Hope Church, med moderna lokaler i Arlandastad. Där fick han vara med om att se en äldre församling förnyas, växa och utvecklas. Under sina år som förkunnare har han upplevt flera livsavgörande tilltal från Gud, som lett honom vidare i livet. Svens främsta passion är att se människor förvandlade i mötet med Jesus.



När Sven Bengtsson blev frälst som 19-åring upplevde han en förvissning att han skulle förkunna Guds ord. Men han ville först gå några år på bibelskola för att lägga en kunskapsgrund. I samband med det upplevde Sven för första gången hur Gud talade direkt till honom.

– När jag cyklade till mitt sommarjobb var det som om Herren själv satt på pakethållaren och talade till mig med myndig röst: 'Åk till Rhema'! Det var en bibelskola i Amerika som jag knappt hört talas om, men Gud hade sagt att jag skulle åka dit och det räckte för mig. Jag tackar verkligen Gud för de två åren där i Tulsa, Oklahoma. Det var som ett paradiset, där jag växte och utvecklades andligt.

Det som gjorde starkast intryck på den unge Sven Bengtsson under dessa två år, var undervisningen om att leva ett kristet liv i kärlek, ha ett starkt böneliv och leva i tro på ett sunt sätt.

– Den betoning på mission som präglades i mig av elever från ett 60-tal länder, kommer att leva kvar hos mig för resten av livet.

Sven återvände till Sverige och tillsammans med Scott Stewart, som kände en kallelse att bli missionär i Sverige, byggde han upp en trosförsamling i Falun. Där blev han kvar hela 1990-talet, gifte sig med Vicky från USA, och bildade familj. 1999 upplevde makarna Bengtsson att de var färdiga med sitt arbete i Falun och skulle dra vidare. Frågan var vart?
– Min fru och jag tog en böne- och fastevecka då vi bad om Guds ledning. Då upplevde jag ett av dessa starka livsavgörande tilltal från Herren igen. När jag slog upp tidningen Dagen hörde jag tydligt Herren säga: 'Det kommer en intressant annons i denna tidning'.

Sven bläddrade febrilt igenom tidningen tills det som om en annons bara flög upp från tidningssidan och pockade på uppmärksamhet. Det var Märsta pingstförsamling som annonserade efter en föreståndare.

– Att bli pingstpastor var då lika främmande för mig som att bli astronaut på månen, men jag var villig att gå i den riktning som Herren anvisade. Det var inte så att jag hade något emot pingströrelsen, jag hade ju själv blivit frälst där. Men saken var den att jag var så engagerad i trosrörelsen, så det var det enda som fanns i mina tankar just då.

Men Sven Bengtsson tog kontakt med församlingen, vilket ledde till att han gick in i ett spännande skede av tillväxt och utveckling. Det som bidrog till att främja denna positiva trend var flytten till moderna färdigbyggda lokaler i Arlandastad.

– Vi började bli alltmer trångbodda i vår gamla kyrka i Märsta. Vi bad mycket om att Gud skulle förse oss med en ny byggnad. Då fick jag reda på att det stod en stor byggnad tom i Arlandastad, så jag åkte dit och tittade. När jag gick in genom dörrarna till byggnaden upplevde jag åter ett av dessa avgörande tilltal från Herren: 'Den här lokalen är er', hörde jag en röst säga inom mig. För att göra en lång historia kort fick vi köpa byggnaden för 15,5 miljoner, fast den kostat 80-90 miljoner för Trygg Hansa att bygga några år tidigare. Vi var som barn på julafton när vi fick tillträde till lokalerna, det kändes helt fantastiskt.

Sven Bengtsson har störts av att han ibland kritiserats utifrån en utgångspunkt han inte själv känt igen sig i. Han menar att det funnits en avvaktande attityd från en del håll, bland annat inför hans syn på ledarskap.

– Jag tror inte på idén om en ensam stark ledare, utan på en blandning av olika ledarstilar. I ett ledarteam måste det finnas en öppenhet för olika åsikter, samtidigt som man under samtal och bön behöver enas kring en linje utåt, annars skapar det otrygghet i församlingen. Men jag skulle vara dum som ledare om jag trodde att jag kan styra ett ledarteam mot deras vilja. Det straffar sig snart i längden.

Sven Bengtsson har ingenting emot kvinnliga ledare, men vill gärna utveckla resonemanget något. Om det handlar om en tjänst att bygga upp församlingar i områden som inte nåtts av evangeliet tror Bengtsson att det kan bli svårt för en ensam kvinna att få folk att lyssna.

– Det finns kulturer där kvinnor inte accepteras på samma sätt, däremot tror jag att gifta par kan stå tillsammans i ett apostoliskt arbete. När jag började min tjänst var jag noga med att poängtera att församlingen anställt ett pastorspar. Min fru står tillsammans med mig i min tjänst och kompletterar med sin kvinnliga sida i ett andligt föräldraskap. I dag finns det för få starka kvinnliga förkunnare och jag vill medverka till att bana väg för dem som Herren kallat. församlingen.

Makarna Bengtsson har fem barn, och har hela sitt äktenskap prioriterat hemmet och familjen, framför tjänsten i församlingen. Det har varit en grundsten i deras relation och något de upplevt välsignelse av.

– Vi delar på väldigt mycket av marktjänsten. Vicky och jag är också mycket måna om att vårda vårt förhållande, därför ser vi till att avsätta ostörd tid åt att exempelvis gå på restaurang eller göra något annat trevligt tillsammans. Naturligtvis ställer jag upp så att Vicky kan komma ifrån och göra andra saker när hon behöver det, och när jag är hemma då ägnar jag mig åt hemmet och familjen med hela min varelse.